

OHNISKO

Počítame s vami...

november – december 2022

SLOVO KAZATEĽA

Žiadať znamenie nemusí byť pokúšaním Boha

ŽIVOTNÝ PRÍBEH

Keď sa zlé veci obrátia na dobré

MLÁDEŽ

Na návšteve u Wesleyho

TÉMA

Zakázané Vianoce

Žiadať znamenie nemusí byť pokúšaním Boha

Trochu som sa prekvapil, že známe vianočné motto *Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel*. (Iz 7, 14) sa vyskytuje v Novej zmluve len raz. Píše o ňom evanjelista Matúš (Mt 1, 23), ktorý rád cituje starozmluvné texty. Svoje evanjelium adresuje najmä Židom. Chce im ukázať, že Ježiš je tým sľúbeným Mesiasom, ktorého očakávali na spasenie.

Spomínané motto vyriekol prorok Izaiáš (v 8. st. p. n. l.) judskému kráľovi Acházovi. Judsko bolo v ťažkej situácii. Sýria a Efrajim ho napadli a nútili vstúpiť do protiasýrskej vojenskej koalície. No Acház sa nepochopiteľne obracal o pomoc k samotnému agresorovi tej doby, Asýrii. To Izaiáš niesol len ťažko.

Hospodin vstupuje do tejto komplikovanej situácie svojím Slovom. Kráľovi ponúka znamenie, ktorým chce potvrdiť svoju pomoc a dať mu istotu pre zbožné rozhodnutie. Ale Acház odmietne žiadať Božie znamenie, lebo nechce pokúšať Hospodina. Jeho pokryteckosť je však odhalená, keďže tak koná pod zásterkou falošnej pokory a zdanlivej poslušnosti Božím prikázaniám. V skutočnosti nie je pokorný a dosť odvážny dôverovať Bohu. Chce konať podľa svojej vôle. Zlé rozhodnutie prinesie síce na malú chvíľu pomoc od Asýrie, draho však za ňu zaplatí a neskôr sa stane terčom jej dobývania. Takýto postoj prorok nazýva „unavovaním Boha“ (v. 13).

Historický kontext Izaiášovho príbehu nás povzbudzuje aj v dnešnej dobe k viere v Boha a v Jeho slovo. K viere, ktorá víťazí nad strachom z nepriateľa. K viere, ktorá nás robí schopnými obstáť v ťažkostiach. Zároveň nás nabáda správne a zbožne sa rozhodovať v komplikovaných situáciách. Nekonať sucho nábožensky. Neospravedlňovať sebecké túžby svojvôle frázovitým citovaním Písma.

Biblisti dodnes nemajú jasnú odpoveď na to, kto by mohol byť v Izaiášovej dobe tým Božím znamením – narodeným synom. Matúš však rieši dilemu biblistov jednoducho. Žije

totož v dobe naplnenia pravého významu znamenia. To Božie znamenie priamo vzťahuje na chlapca narodeného v Betleheme. A spolu s anjelmi, pastiermi, mudrcmi i prorokmi vyznáva, že Ježiš Kristus je Immanuel (Emanuel), čo v preklade znamená: Boh je s nami. To, čo potreboval Acház na záchranu svojej krajiny, potrebujeme aj my na záchranu svojho života. Je to Immanuel.

Môžeme toto znamenie prijať? – Áno. Vieť. A síce takou, ktorá nie je len rozumovým súhlasom, ale odovzdaním svojho srdca a života Bohu. Potom už nikdy viac nie sme sami. Božia prítomnosť naplní náš život; situácie, v ktorých sa ocitneme. Nepriateľov plán sa nepodari, lebo **Boh je s nami**. Božie zaslúbenie neplatí len pre našu existenciu na zemi. Immanuel sa týka aj ďalekej budúcnosti. Platí na večnosť.

Milý čitateľ, možno si počul o Bohu málo či viac, ale nikdy si Mu nedal svoj život a svoje srdce. Môžeš to urobiť teraz a povedať: „Bože, cítim sa sám. Mám obavy o svoj život. Prosím, zachráň ma, odpusť mi moje hriechy. Vyznávam, že Ježiš je Pán. Verím, že On nielen zomrel za moje hriechy, ale aj vstal z mŕtvych a žije. A toho živého Ježiša prijímam do svojho srdca. Vďaka, že Tvoja krv ma očisťuje od hriechu a môžem sa stať Tvojím dieťaťom. Už nie som sám. Budeš so mnou stále. Ďakujem, že nezhyniem, lebo mám večný život. Amen.“

Hospodine, nech Tvoj Duch mocne navštívi každého, kto sa úprimne modlil túto modlitbu. Nech sa prejaví to krásne znamenie: Immanuel. Nech Tvoja prítomnosť naplní jeho srdce a život. V mene Pána Ježiša Krista. Amen.

Luboš Tagaj

Ak sa niekto modlil túto modlitbu a nemá Bibliu alebo hľadá spoločenstvo kresťanov, môže napísať do redakcie Ohniska (ECM Ohnisko, Panenská 10, 811 03 Bratislava, alebo mailom na: ustredie@umc.sk). Bude mu zdarma zaslaná Biblia a ďalšie povzbudzujúce informácie na nasledovanie Ježiša.

Staňte sa súčasťou vianočného príbehu

Chcete počuť od svojho manžela alebo dieťaťa, čo si na vás váži, čo na vás miluje? Chcete naučiť svoje dieťa, že dobro a vzájomná pomoc bývajú odmenené? Kúpte si stolovú hru **Cesta do Betlehema**, vďaka ktorej si vaša rodina môže priblížiť vianočný príbeh – evanjelium narodenia Ježiša – hravým a jedinečným spôsobom. Vďaka tejto hre sa deti oboznámia nielen so samotným biblickým príbehom, ale naučia sa aj vážiť si spoluhráčov a spolupracovať. Taktiež si priblížia niekoľko ďalších dobrých vlastností, ktoré budú cestou zbierať, a symbolicky ich prinesú Ježišovi ako dary k jasličkám. Vďaka špeciálnym mini úlohám ich hra zároveň podnieti vyjadrovať vďačnosť, pekné a dobré veci o spoluhráčoch a svoje sebahodnotenie.

A v neposlednom rade pri tejto hre môžu prežiť krásny, radostný a požehnaný čas so svojimi súrodencami či rodičmi – veď aj o tom sú predsa Vianoce. ☺

Zdroj: <http://prerodinku.sk/>

Škatuľa od topánok

Limitovaná edícia vianočnej poviedky Škatuľa od topánok od obľúbenej autorky Francine Riversovej. Nové špeciálne vydanie je oproti pôvodnému obohatené o päť adventných zamyslení, okrem toho obsahuje vybrané úryvky z Evanjelia podľa Matúša a Evanjelia podľa Lukáša, a tiež Francine obľúbené recepty.

Autorka si kedysi vytvorila vlastnú „Božiu škatuľku“. Keď sa trápila s nejakým problémom, napísala o ňom, pridala modlitbu a vložila papier do ozdobenej lepenkovej škatule. Bola to jej vlastná škatuľka, ktorá ju inšpirovala na napísanie presvedčivého vianočného príbehu o Timmy – dieťaťi v pestúnskej starostlivosti. Jeho jediným vlastníctvom, ktoré si priniesol do novej rodiny, bola škatuľa od topánok. Zvedavosť rodičov, čo môže byť vo vnútri, bola obrovská. Ale vediac, že obsah škatule je Timovým jediným súkromím, rozhodli sa rešpektovať toto tajomstvo. Oceňovaná autorka Francine Riversová v tejto dojímavej vianočnej poviedke, ktorá sa radí medzi kresťanskú klasiku, rozpráva príbeh jednoduchej, no inšpirujúcej viery malého chlapca.

Krásny a dojímavý príbeh (nielen pre rodičov), ktorý cez jednoduchý dej dokáže povedať to najdôležitejšie o viere a Božej milosti, a to nielen počas Vianoc.

Narodeninová oslava pre Ježiša

O čom sú Vianoce pre dnešné deti? Ako ich dokážeme pod vplyvom komercie, všadeprítomných hlučných reklám a rozblikaných výkladov uchrániť pred šialenstvom

zháňania tých najúžasnejších darčiekov?

Knižka sa prihovára najmenším čitateľom (2 – 6 rokov). Hlboký príbeh, písaný jednoduchým štýlom sprevádzajú bohaté ilustrácie plné zvieracích postavičiek, ktoré pripravia tú najkrajšiu vianočnú oslavu aj bez okázalých darov. Knižka, ktorá môže v adventnom a vianočnom čase spojiť celú rodinu v zamysleniach o skutočných hodnotách...

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach Kumran, Porta Libri, Jonatán a i.

Zakázané Vianoce

Advent. Stíšenie. Zastavenie sa na námestí pri jasličkách. Rozjímanie. A v pozadí hudba, dotvárajúca scenériu vianočného príbehu: *Narodil sa Kristus, Pán...* – Aké samozrejme reálie, patriace k Vianociam! Ale nie pre každého. Iba pre toho, kto žije v slobodnej, demokratickej a kresťanskej krajine.

Sú miesta, kde sú Vianoce pre kresťanov priamo nebezpečným sviatkom. Tam, kde sú kresťania pre svoju vieru prenasledovaní. Vianočnými oslavami sa totiž stávajú stredobodom pozornosti verejnosti a majú reálny dôvod obávať sa násilností zo strany extrémistov, ba dokonca štátnych orgánov. Dôvod obávať sa o svoj život. Vždy nanovo dochádza k zatýkaniu a atentátom, podobne ako k tomu dochádzalo už po minulé roky v Nigérii a Egypte. Vyše 200 miliónov kresťanov nemôže slobodne prejavovať svoju vieru. Tým sa vo svete stávajú najväčšou pre vieru prenasledovanou skupinou. Mnohí sú prenasledovaní, mučení, dokonca zabíjaní...

V indickom štáte Urísa sú zvlášť vo vianočnom čase mobilizované početné bezpečnostné sily na ochranu kresťanskej menšiny. Cirkevné zbory si aj samy zabezpečujú ochranu pomocou súkromných strážnikov a bezpečnostných kamier. Aby sa zabránilo nepokojom, býval v určitých oblastiach 25. 12. dokonca vyhlásený zákaz vychádzania. „Všetky obchody zostali zatvorené, verejná doprava a vlastne všetko vonku stíchlo. Nemohli sme ani vyzdobit' kostol,“ spomína jeden z obyvateľov. Zo strachu z prepadnutia rodičia nedovolili deťom trhať kvety na jeho výzdobu. Až po 25. 12. sa veriaci odvážili prísť do Božieho domu. Avšak zapáliť sviecu sa nikto neodvážil, už vôbec nie zanôtiť nejakú vianočnú pieseň. Bolo to veľmi smutné, ale všade vládol naoko pokoj, čo nebolo samozrejme napr. v r. 2008, keď o život prišlo asi 500 ľudí a tisíce zostali bez prístrešia, pretože hinduistickí extrémisti ich domy spálili.

Hinduistami sú prenasledovaní aj kresťania

v Nepále. Jeden z nich vydal svedectvo: „Jediné, čo u nás vyvolávalo vianočnú náladu, bol sneh, ktorý napadol u nás v hlavnom meste. Spievali sme pošepky za zatiahnutými záclonami oslavné piesne a tíško sme predčítavali deťom vianočný príbeh. Musíme byť veľmi opatrní, lebo keby susedia niečo spozorovali, boli by sme bití.“ Avšak aj v Nepále sú provincie, kde kresťania môžu slobodnejšie prejavovať svoju vieru, napr. bez zábran sa cez Vianoce navštíviť alebo nacvičiť s deťmi vianočný príbeh. Neveriaci to rešpektujú.

Podobne je to aj **v Bhutáne**, krajine v južnej Ázii vo východných Himalájach, kde je budhizmus štátnym náboženstvom. Stavba kostolov tu síce povolená nie je, ale praktizovanie viery áno. Kresťania sa stretávajú po domoch. Spievajú chorály, modlia sa, slávia Boha. Pozývajú medzi seba aj neveriacich, dokonca medzi nich občas prídu aj zástupcovia úradov.

Na spoločenstve si dajú záležať aj veriaci v najviac zaľudnenom štáte Afriky: **v Nigérii.** Kresťanský formovaný je najmä juh krajiny, kde sa kresťania schodia na sviatočnú bohoslužbu 25. 12. Sviatočne oblečení sa vzájomne pozývajú na pohostenie. Napriek tomu sa stále obávajú, aby sa nestali obeťami teroru islamských milícií. Veď asi nikde na svete nebolo toľko bombových útokov ako v Nigérii. V r. 2011 tam bolo cez Vianoce usmrtených tisíce ľudí...

Strach z útokov islamistických extrémistov majú aj **v Iraku.** Obzvlášť vo sviatočných dňoch sa musia mať na pozore. Preto tisíce kresťanov utieklo buď do cudziny, alebo na kurdský sever. Tí, čo zostávajú, slávia Vianoce len na miestach, kde je zaistené najväčšie bezpečie. Okolo kostolov v Bagdade a Mosule boli na zabezpečenie ochrany postavené trojmetrové múry, obhradzujúce kostoly, pretože Irak je stále pod paľbou početných útokov, pri ktorých zahynie množstvo ľudí.

Proti kresťanstvu ako takému postupuje zvlášť tvrdo **kununistická Severná Kórea.** Kresťanstvo sa tu považuje za prostriedok nebezpečného vplyvu Západu. V pracovných táborech je tam držaných 60 tisíc kresťanov, a to aj cez Vianoce. Kresťania v Severnej Kórei môžu len snívať o spoločenstve s rovnako zmýšľajúcimi veriacimi alebo o spoločne slávených vianočných bohoslužbách. Nič tu nenaznačuje príchod Vianoc. Nikde nevidieť vianočnú výzdobu. Len ľudia, ktorí žijú blízko čínskej hranice, môžu na čínskej strane vidieť svetelné reťaze. V snahe priblížiť prenasledovaným kresťanom Vianoce, kresťania na hranici s Južnou Kóreou osvietili vysokú kovovú vežu v tvare vianočného stromčeka s obrovským krížom na špici, aby im preukázali svoju spriaznenosť a spolupatričnosť. Kresťanom v Severnej Kórei pri hranici, odkiaľ bolo dobre vidieť vianočný strom, sa zdalo, že obzvlášť jasne sa rozžaruje a svieti vždy vo sviatočných vianočných dňoch.

A čo im všetkým popriať, keď vidíme, že sláviť Vianoce v rodine, s blízkymi podobne zmýšľajúcimi kresťanmi nie je, ba ani nemôže byť všade na svete samozrejmosťou, ale len zbožným vzdialeným prianím?

Knieža pokoja, Záchranca, Spasiteľ je a zostáva ten istý. So svojimi vernými. Pri všetkých, ktorí Ho vzývajú. Pri všetkých, ktorí Ho vyznávajú „v Duchu a pravde“ (Jn 4,23n). Pri všetkých, ktorí Ho nasledujú. Zmýšľaním. Slovami. Skutkami. A predovšetkým srdcom. Aj pri oslave Vianoc v tomto roku.

Modlime sa:

Pane náš, Ty si prišiel do tohto sveta, aby si nám priniesol nádej. Nádej na záchranu, ale aj istotu, že keď Ťa prijme do svojich srdc, už nikdy nebudeme sami. Akokoľvek sa cítime a kdekoľvek sme, nie sme sami. Sme v Tebe a Ty v nás. Viera nás ukotvuje o Tvoj kríž. Ale i o Tvoje zmŕtvychvstanie. Si súčasťou nášho bytia, nášho života. Staň sa, prosíme, aj súčasťou života tých, čo v Teba neveria: aby aj oni mali nádej na záchranu. Daj nám, prosíme, uistenie, že budeš s tými, ktorí rozhodujú o našej vlasti; v rukách ktorých je sústredená svetská moc, – aby správne rozhodovali. Obdar nás, prosíme, múdrosťou, chápať súvislosti a počínať si správne. A za každých okolností Ťi dôverovať! Zažihaj, prosíme, každý deň nanovo plamienok nádeje v srdciach tých, čo sa cítia sami, opustení alebo sú prenasledovaní. Že nie sú sami! Že si s nimi a v Tebe majú najmocnejšieho spojenca. A že si sa narodil práve im. Amen.

Spracované podľa Rozsivevača 12/2013
a internet. zdrojov
Mariana Kušiatková

Keď sa zlé veci obrátia na dobré

Narodila som sa v Bratislave ako prvé dieťa do tradične kresťanskej rodiny. Mala som českú maminku, ktorá mala českobratské evanjelické korene, a slovenského ocka z katolíckej rodiny. Ocko do kostola nechodil, rodičia sa sobášili v evanjelickom kostole. Mňa viedli k modlitbe pred spaním a k modlitbám pred jedlom. Existencia Pána Boha bola pre mňa samozrejmosťou.

Bola som prvá dcéra a z mamičkinej strany aj prvá vnučka a pravnučka, obklopená láskou celej rodiny. Keď som mala 5 rokov, narodila sa mi sestra Milenka. Narodila sa s ťažkými vývojovými poruchami; to, že bola slepá, bol najmenší problém. Všetci sme ju milovali. 2 roky po narodení Milenky maminke v 31 rokoch diagnostikovali rakovinu, podrobila sa operácii a ožarovaniu, ostala na invalidnom dôchodku. Starala sa o Milenku, ktorá nikdy nebola v nemocnici ani v ústavnej liečbe, všetko sa riešilo doma. Milenka v 8 rokoch zomrela, maminka zomrela 2 roky po nej. Mala 39 rokov, ocko 44, ja 15.

S ockom sme sa učili viesť domácnosť a žiť v nových podmienkach. Ocko na Pána Boha pre celú rodinnú situáciu zanevrel. Mne ale nebránil chodiť so starými rodičmi občas do Cirkvi bratskej. S ockom sme mali veľmi pekný vzťah. Videla som, ako sa správal k chorému dieťaťu aj k manželke a pre mňa bol bez chyby. V starostlivosti o neho som aj do budúcnosti videla naplnenie svojho života. Prázdniny som trávila vo východných Čechách u babičkiných sestier, tam som pravidelne navštevovala zhromaždenia a stretnutia mládeže; stretávali sa tam spolu skupinka mladých z Českobratskej evanjelickej cirkvi a BJB. Postupne som začala pravidelne čítať Bibliu a modliť sa. Pán Boh dal do môjho života 3 veriace ženy, ktoré si ma obľúbili a modlili sa za mňa, a ja som mohla vidieť ich život. Prázdniny pre mňa znamenali vždy duchovné obživenie.

Po 7 rokoch života s ockom prišlo skla-

manie a moja ilúzia o bezchybnom ockovi sa v jednej chvíli rozplynula. Navyše sa ocko chcel ženit, jeho nastávajúca mala o 18 rokov menej ako on a ja som bola presvedčená, že toto neunesiem. Bolo to pred prázdninami, opäť som išla do Čiech a začala som sa modliť, aby som ockovu nastávajúcu vedela prijať. Naozaj som to úprimne chcela...

To bola pre mňa prvá veľká skúsenosť s vypočutou modlitbou. Keď som sa vrátila do Bratislavy, zažila som zázrak. Pán Boh môj postoj zmenil. Vystrojila som ockovi svadbu a bola som jeho manželke za svedka. To bolo na jeseň r. 1974. V tom čase som už chodila so starými rodičmi do CB pravidelne, aj na stretnutia mládeže.

V apríli 1975 bola niekoľkodňová evanjelizácia s českým bratom kazateľom. Končila sa v nedeľu večer 6. apríla. V nedeľu doobeda, neviem už o čom brat kázal, sa mi zrazu otvorili oči a porozumela som tomu, že Pán Ježiš zomrel konkrétne za mňa. Pri výzve povstať som ostala sedieť ako prilepená. Už pri ceste domov som vedela, že som prepásla príležitosť verejne vyznať to, čo som prežila. Išla som domov s myšlienkami, či to nebola posledná príležitosť. Budem mať ešte večer možnosť?

Poobede som ocka poprosila o rozhovor. Povedala som mu, čo som prežila a čo chcem večer verejne vyznať. Bez slova ma vypočul. Potom prišiel nedeľný večer a posledná evanjelizácia s výzvou. Z milosti Božej som smela verejne vyznať, že verím, že Pán Ježiš zomrel konkrétne za mňa, za môj hriech. Naplnila ma úžasná radosť.

Hneď na ďalší deň som akoby novými očami videla, že obloha je modrá, stromy zelené a vtáci spievajú. Neviem to opísať. Pri pohľade späť som zrazu prežívala vďaka, že Milenka zomrela skôr ako maminka, nie naopak; že do nemocnice, kde maminka trávila posledný polrok života, do tej istej izby na susednú posteľ

prišla ležať veriacia žena, ktorá maminke svedčila o Pánu Ježišovi a maminka sa obrátila (to sme my s ockom vtedy vôbec nechápali). Naraz aj zlé veci dávali zmysel. V tom čase ku mne osobitne prehováral 14. verš zo 118. žalmu: „Mojou silou a piesňou je Hospodin a stal sa mi spasením.“ – To, ako ma potom Pán Boh viedol,

O tom, aké dôležité je upratať nielen ľavé, ale aj pravé

December sa ešte ani nestihol prekotúľať do polovice a už sa nejedno čelo pokrýva vráskou starostí. Ťažké to majú najmä ženy, na ktorých srdci leží najväčšia zodpovednosť za domácnosť, pretože ony dbajú o dosiahnutie dokonalosti a vytvorenie domova so všetkým, čo k nemu patrí.

A tak sa pomaly nakupuje, miesi cesto a pripravujú sa dobroty zo starých a osvedčených receptov; ale aj z nových, dosiaľ neskúsených, aby nikto nemal šancu hundrať si popod nos dajakú námietku. Pravdaže, rodinné prostredie je nutné všelijako skrásť, najdôležitejšie je, aby neporiadok vymizol a aby sa ukázalo, že čistota je vskutku neoceniteľný spoločník.

Vonkoncom nemám v úmysle podceňovať význam upratovania; veď v lesknúcom sa domove sa aj inak zaspáva a sníva, no pokiaľ ide o špinu ako takú, len jedna je naozaj nebezpečná pre jednotlivca, ako aj pre jeho blízke i vzdialenejšie okolie.

Ľavý neporiadok je čokoľvek, čo vidíme očami, každúča čiastočka prachu pokrývajúca nábytok, rozhádzané a pokrčené šatstvo, zbytočne preplnený stôl...

Pravé upratovanie spočíva v čomsi inom, hlbšom a možno na prvý dojem neviditeľnom, ale i tak prejavujúcom sa v slovách a skutkoch. Je nanajvýš potrebné dať si do poriadku srdce, dôkladne ho vyčistiť a pozametať, pretože ak v ňom nečistota zotrvá, nezaobíde sa to bez viacerých dôsledkov.

O srdci hojne píše i Biblia, a veru sa o ňom

chránil, bol a je mi milostivý, ako som sa dostala do Košíc, to by bolo na ďalšie svedectvo.

Jarka Balážová

Svedectvo zaznelo na Letnom pobyte stanovákov 2022 v Račkovej doline a je uverejnené so súhlasom autorky.

nevyjadruje práve lichotivo! Vraj je to orgán veľmi klamlivý; vraj odtiaľ pochádza všetko zlo, vrátane vrážd a nevery; vraj môže natoľko stučniť, že človek nebude mať schopnosť rozoznávať medzi dobrom a zlom. I Ježiš, Boží Syn, ktorého príchod si pripomínáme obzvlášť v období Vianoc, dôrazne napomínal, aby sa predovšetkým čistil vnútrajšok a až potom ostatok.

Ktoréže sú to teda tie hnusobstvá, čo zaťažujú srdce?

Dalo by sa vymenovať tisíce a jedno, ale majme na zreteli:

- ⇒ aby sme nežili v sebaklame a obľubovali viac pravdu;
- ⇒ aby sme rýchlo odpúšťali, nech horkosť nemá príležitosť zakoreniť sa;
- ⇒ aby sme odohnali čo i len náznak sebaľútosti;
- ⇒ aby sme sa nikdy nezbližili so sebeckom;
- ⇒ aby sme sa neváľali vo vine;
- ⇒ aby sme nepozývali ohováranie
- ⇒ a aby sme nemali sklon ponížovať iného pre odlišný názor.

Mišel Mihoková

Na návšteve vo Wesleyho dome

V auguste 2022 sa mala v Anglicku konať mládežnícka metodistická konferencia. Tri týždne pred začiatkom sa však konferencia zrušila. Aby neprepadli letenky, vydali sa štyria mládežníci do Londýna pozrieť, ako žil John Wesley, kazateľ a zakladateľ metodizmu. Navštívili jeho dom, kaplnku, múzeum a zastavili sa aj pri jeho hrobe. Mládežníci sa podelili o svoje dojmy takto:

Timotej: Múzeum bolo veľmi pekné, úctyhodné a bolo veľmi zaujímavé, ako John Wesley spolupracoval s mnohými ľuďmi, aby sa zvesť o Ježišovi dostala do celého sveta; mohli sme si prečítať ich mená. Videli sme aj rukopisy a listy, ktoré John písal ľuďom, rodine a do zborov, ktoré založil. V múzeu boli pekné maľované obrazy, Wesleyho medicínske knihy, liečebné vynálezy, jednoduché odporúčania na liečby chorôb. Sledovali sme tiež premietanie filmu o jeho živote. V múzeu sa nachádza aj obchod so suvenírmi; kúpil som si tam plátnenú tašku, na ktorej je nápis: Múzeum metodizmu.

Zaujímavá bola aj kaplnka, v ktorej John Wesley kázal. Ale najviac ma zaujal Wesleyho dom. Boli tam veci, ktoré reálne používal: kreslo, na ktorom sedával; skriňa, v ktorej mal veci; videli sme knihy, ktoré napísal alebo čítal. V jednej izbe som počkal, kým všetci odišli, a potom som sa dotkol jeho kresla, na ktorom reálne sedával (nemohol som bez toho odísť).

Bolo vzácné vidieť stôl a stoličku, kde Wesley sedel, ako žil, aký mal denný režim. Mal izbu, kde mal oddelený čas s Bohom. V tejto izbičke nás pani sprievodkyňa chvíľu nechala, aby sme sa mohli pomodliť.

Marianna: Mne sa veľmi páčila kaplnka, ale ešte viac sa mi páčil dom Johna Wesleyho. To bola topka! Mal tam malú miestnosť na modlitby, kde bol len stolík s Bibliou a kľáčadlo. Bola tam zavesená modlitba, ktorú sme si mohli zobrať. Zaujalo ma, že si vyhradil miesto na stíšenie s Bohom, jednoduché, bez rozptýlení, miestnosť iba pre neho a pre Boha. No a v múzeu nás s Miriam prekvapila naša obľúbená kniha *Lid zvaný metodisté*, bola veľmi veľká. V slovenčine je to len menšia tenká kniha. To sme nečakali, že ju tam budú mať. Konečne sme videli jej originál.

Miriam: V Múzeu metodizmu bolo veľa zaujímavých vecí. Pre mňa boli mimoriadne najmä tieto: zmenšený model Wesleyho misionárskej lode; obrazy, na ktorých je znázornený John Wesley, ako káže vonku; ale aj originálne veci, patriace metodistickým kazateľom. Tiež ma veľmi upútala obhorená Biblia, ktorá sa našla pod troskami rodinného domu na pozemku v Epworthe, kde Wesleyovci bývali. 6-ročný John vtedy takmer zomrel pri požiari, ale jeho zázračná záchrana priviedla jeho mamu, Susanu, k presvedčeniu, že Boh ho zachránil, pretože s ním má zvláštny plán. Táto Biblia, vytlačená v roku 1608 a nájdená pod troskami v Epworthe, mohla patriť rodine a – podobne ako John – prežila požiar.

Dom, ktorý stojí vedľa múzea, postavil John Wesley v roku 1779 a prežil tu posledných dvanásť zím svojho života. V letných mesiacoch tam nebýval, pretože cestoval, navštevoval a kázal metodistickým zborom po celej krajine. V dome boli ubytovaní aj cestujúci kazatelia. Okrem hlavnej kaplnky, ktorá bola znovu otvorená v roku 1978 aj za prítomnosti kráľovnej Alžbety II. a dodnes sa v nej konajú bohoslužby, ma zaujala aj malá kaplnka s názvom Zlievareň. Je v nej organ Charlesa Wesleyho a niekoľko pôvodných drevených lavíc z budovy pôvodnej zlievarne, v ktorej sa metodisti stretávali v inej časti Londýna.

Emma: Vonku pred vchodom do múzea nás privítala socha Johna Wesleyho, umiestnená na vysokom podstavci s nápisom Svet je mojou farnosťou. Prekvapilo ma Múzeum me-

todizmu, nachádzajúce sa v suteréne, ktoré bolo veľmi moderné a esteticky podané. Zaujal ma obraz, na ktorom je Wesley obklopený rodinou a blízkymi spolupracovníkmi v posledných chvíľach svojho života. Páčilo sa mi, že sa snažia preniesť Wesleyho službu aj do dnešných časov. Pani, ktorá nás sprevádzala, bola príjemná, milá a zaniietená pre svoju prácu. Veľmi sme si to užili.

Sme veľmi radi, že sme mohli vidieť niečo z toho, o čom sme doteraz len čítali a počuli o živote a službe metodistov. Boli sme tým povzbudení.

Svet je mojou farnosťou

Podľa mňa neplatí iné meradlo ako Sväté Písmo, a to pre vieru aj pre život. Nie je ťažké ospravedlniť moje konanie biblickými pravidlami. V Písme ma Boh poveril, aby som podľa svojich schopností učil nevedomých, obracal zlých a posilňoval cnostných. Zakazujú mi, aby som kázal vo farnosti iného duchovného. V podstate to znamená, aby som nekázal vôbec, lebo nemám vlastnú farnosť a pravdepodobne ani mať nebudem. Koho mám teda poslúchať – Boha alebo ľudí? Celý svet považujem za svoju farnosť, preto je podľa mňa dobré a správne a je aj mojou povinnosťou zvestovať radostnú zvesť spásy všetkým, ktorí sú ochotní jej načúvať.

John Wesley

Mne netlieskajte, ale Bohu!

Toto povedal 7-ročný chlapec na Konferencii viery, ktorá sa konala 19. – 21. 8. 2022 vo Veľkých Kapušanoch. Ale poďme pekne po poriadku. S nápadom zorganizovať celocirkevnú konferenciu ECM prišla sestra kazateľka Jarmila Nagyová. Rozbehli sa prípravy, do ktorých bol zapojený zbor Slavkovce, brat Ľuboš Tagaj a sestra Milena Belková. Konferencia sa začala v piatok večer. Na registrácii sme boli milo privítaní bratmi Marošom a Martinom. Radostne sme sa zvitili s tými, ktorých sme dlho nevideli. Po večeri sa konalo evanjelizačné zhromaždenie, na ktorom piesňami a scénkou slúžil tím z Trnavy. Božím slovom a modlitbami za ľudí slúžil brat Ľuboš Tagaj.

V sobotu začal bohatý program už o 8.30 hod. Bohoslužbu viedla sestra Jarmila Nagyová, zo Slavkoviec spievali deti, potom dorast. Božím slovom slúžil brat Štefan Rendoš, ktorý mal ilustračnú kázeň zo 7. kapitoly Matúšovho evanjelia o staviteľoch, držiac v ruke malý kameň a skalú. Zdôraznil, aké je dobré stavať život na skale, stať sa jej súčasťou a aké je dôležité mať život založený na Kristovi. Zazneli svedectvá z viacerých zborov, ktoré pokračovali aj po obede o 14. hod. Počuli sme príbehy, ako Boh obnovuje rozbité vzťahy, vypočúva modlitby, ako odpúšťa a uzdravuje.

Keď bola vyzvaná sestra Ribana, aby povedala svedectvo, brat Jando Horváth vtedy

polohlasne povedal: „A Winnetou je kde?“ ☺ V piatok aj v sobotu sa deťom prihovorili bábky Tom a Sisi, ktoré sa naučili aj po východniarsky. Ich nezabudnuteľné vety „musím ísť popratať chyžu“ a „lačný mi jak kuň“ rozosmiali aj dospelých. Poobede piesňami slúžili skupinky z Gerlachova, z Michaloviec, zo Slavkoviec. Radostne sa ozývalo *Požehnané meno má Pán* alebo *Ježiš, Ty si jediný Záchranca môj...*

Úvahy z Božieho slova mali: Štefka Sklenarová, Peter Mazúr, Svetlana Kőmives Francisti. O tom, ako môžeme jednoducho svedčiť neveriacim, hovorila na základe evanjelizačného tréningu Mosty k ľuďom sestra Milena Belková: „Svedectvo sa dá povedať napríklad takto: ‚Bola som osamelá a smutná, potom som prijala Ježiša a teraz je môj život naplnený a radostný.‘“ Vtedy sa prihlásil spomínaný 7-ročný Lukáško a povedal, že sa to dá povedať aj

jednoduchšie: „Bol som nešťastný a teraz som šťastný.“ – Zaznela výzva: Zatlieskajme Lukáškovi! – Nato on rýchlo povedal: „Mne netlieskajte! Bohu tleskajte!“

Radostnú atmosféru doplnila aj biblická súťaž. Veľmi dobré biblické znalosti ukázali štyria súťažiaci, a to Lukáš a Lukáško (otec a syn) zo zboru Gerlachov oproti dvojici zo Slavkoviec: Marošovi a Vanese. Nie je dôležité, kto vyhral, lebo to bolo tesné. Dôležité je, že bolo vidieť, že súťažiaci Bibliu poznajú a čítajú. Samozrejme, všetci boli odmenení. Večer znovu slúžil piesňami, modlitbami a Slovom tím z Trnavy.

Na nedeľnej bohoslužbe zazneli aj slová vďačnosti za konferenciu. Niektorí sa rozhodli

obnoviť svoj život s Bohom a jeden chlapec prijal Pána Ježiša Krista do svojho srdca. Modlili sme sa aj za organizátorku sestru Jarmilu Nagyovú. Na nej sme videli, čo dokáže jeden nadšený človek! Nadchnúť ďalších a zorganizovať túto konferenciu, ktorá sa mohla uskutočniť aj vďaka podpore metodistov zo zahraničia. Bol to nezabudnuteľný víkend. Dôkazom boli aj slzy malej Stanky, ktorá plakala, že už musíme ísť domov.

„Náš život má byť stále s Ježišom. Dajme sa Ním viesť a slúžme Mu celým srdcom!“ povedala na záver sestra Jarmila.

Ohlasy na Konferenciu viery

Štefan, superintendent, Bratislava

Priznám sa, že na Konferenciu viery som cestoval trochu s obavami najmä pre mnohé organizačné nejasnosti a pre určité obavy, ako sa to celé podarí zrealizovať. Asi som mal malú vieru, lebo moje obavy boli zažehnané krátko po príchode. Názov „Konferencia VIERY“ bol teda výstižný. Účastníci z viacerých zborov ECM sa ocitli na správnom mieste, aby ich viera (u niekoho viac, u niekoho menej), otrásená po ťažkých okolnostiach a skúškach z posledných dvoch rokov, bola obnovená a posilnená. Veľmi intenzívny program plný svedectiev, chvál, kázní priniesol do nášho života s Bohom občerstvenie. Chcem poďakovať sestre Jarmile Nagyovej a celému jej tímu za zorganizovanie tejto akcie a ďakujem aj mnohým kazateľom a dobrovoľníkom z celého Slovenska, ktorí tam akýmkoľvek spôsobom poslúžili.

Daša, Gerlachov

Páčili sa mi svedectvá a potešilo ma stretnutie s Miškou z Trnavy a s ďalšími, ktorých som dlho nevidela. Ďakujem môjmu (a nášmu) Bohu za spoločný čas s bratmi a sestrami v Božej prítomnosti. Som vďačná Pánovi za sestru Jarmilu, že zorganizovala celú konferenciu. Bol to požehnaný čas.

Zuzka, Michalovce

Som veľmi vďačná Pánovi za piesne chvál, bola som nimi občerstvená; moje srdce tancovalo v Božej prítomnosti. A tiež ma veľmi povzbudilo, čo hovorila Milena – ako máme svedčiť, lebo my sa tiež snažíme v Michalovciach modliť sa za ľudí, za uzdravenie... Veľmi ma povzbudila tá jednoduchosť, ktorú som mohla počuť. A tiež som veľmi vďačná, že som mohla byť so svojou duchovnou rodinou, lebo my sme veľmi maličké spoločenstvo, takže sa veľmi teším: že som tu mohla stretnúť mnohých aj dávno známych, aj nových známych súrodencov v Kristovi.

Patrik, Trnava

Bol som veľmi milo prekvapený tým, ako nás západniarov prijali a starali sa o nás naši bratia a sestry zo Slavkoviec. Mohli sme vní-

mať ich lásku, ktorú prejavili aj v skutku. Som vďačný Pánovi aj všetkým zúčastneným za túto jedinečnú skúsenosť. Napriek mnohokilometrovej vzdialenosti, ktorú medzi sebou máme, sme si v Kristovi oveľa bližší, ako si myslíme.

Lydka, Dolný Kubín

Konferencia vo Veľkých Kapušanoch bola pre nás výzvou, ako to zvládneme s malým dieťaťom, ale veľmi sme chceli ísť, čo sa aj podarilo. Najväčším darom pre nás bolo, že sme mohli byť spolu v službe s tímom z Trnavy. Veľmi ma povzbudilo, aké mali ľudia otvorené srdce pre Božie slovo na celej konferencii. Zoznámila som sa s novými ľuďmi, najmä s rodičmi malých detí. Boli pre mňa svedectvom, lebo napriek tomu, že mali malé deti, boli s nimi čo najviac prítomní na programe a ich deti boli také poslušné...

Tiež som sa zoznámila s Daškou z Gerlachova. Hneď sme si „sadli“, veľa sme sa nasmiáli. Viem, že to Pán Boh nás takto spojil.

Zo svedectiev ma najviac oslovilo svedectvo Maroša zo Slavkoviec, ktorý hovoril, ako im Pán Boh zachránil manželstvo. A najväčším prekvapením bol pre mňa (a asi pre väčšinu z nás) 7-ročný Lukáško, ktorý mal veľmi otvorené srdce pre Pána. Až mi slzy išli, taká som bola dojatá.

Martin, Slavkovce

Počas troch dní bolo pre mňa občerstvením Božie slovo, ktoré najprv hovoril Ľuboš (zo 40. kapitoly Izaiáša „potešujte môj ľud“), potom Števo a Svetlana. Po dlhom čase som znovu prežil vnútorné povzbudenie. Počas nedeľných

chvál som veľmi prežíval Božiu prítomnosť, Božie prijatie. Byť prijatý a byť milovaný je asi to najvzácnejšie, čo nám Boh môže preukázať. Keď skupina z Trnavy spievala *Tak miloval Boh*

svet, tak sa to vo mne všetko oživilo, že môžeme vidieť tých, ktorých poznáme. Verím, že to, čo sme si zobrali z tejto konferencie, prinesie ovocie. Boh nám dá novú silu a dostaneme novú víziu do budúcich vecí. Verím, že Boh má pre nás dobré veci. Ďakujem Mu za modlitby pastora a za prijatie na tejto konferencii, aké som už dlho nezažil...

Štefka, Partizánske

Cesta na východ bola dlhá, no oplatilo sa ju merať. Stretnutie vo Veľkých Kapušanoch bolo ohromné, pretože sme sa stretli z viacerých zborov naprieč Slovenskom od maličkých detí až po tie vyššie ročníky. Stretli sme sa známi i menej známi, ale moc Božieho slova nás popreprietala a spojila v radostné spoločenstvo. Na mňa najviac zapôsobili svedectvá; tá silná životná skúsenosť, ako Pán pôsobí v životoch ľudí. Bolo úžasné vidieť, ako Duch Svätý hovorí cez ústa malého chlapca. Božie slovo bolo zvestované počas troch dní, bratia a sestry cez piesne oslavovali Pána Ježiša. Myslím si, že každý, kto tam bol, duchovne načerpal a odchádzal odhodlaný žiť i ten bežný všedný deň, spoliehajúc sa na uholný kameň našej viery.

*Dvojstranu pripravila
Milena Belková*

„Boží pašerák“ dokončil svoju pozemskú misiu

(1. časť)

Anne van der Bijl, známy ako brat Andrew, holandský misionár a zakladateľ celosvetovej misijnej organizácie Open Doors, ktorá počas studenej vojny pašovala Biblie do krajín východného bloku vrátane Československa, zomrel 27. septembra tohto roku vo veku 94 rokov. Odkaz jeho celoživotnej služby však trvá.

Brat Andrew sa narodil 11. mája 1928 ako štvrté zo šiestich detí do rodiny chudobného kováča v holandskom meste Sint Pancras. Počas 2. svetovej vojny sa ako vojak holandskej koloniálnej armády podieľal na masakri moslimských indonézskeho dedičanov vo vtedajšej holandskej východnej Indii, kde neskôr utŕžil zranenie členka. Počas rekonvalescencie sa začítal do Biblie, ktorú mu dala mama, zažil obrátenie a stal sa kresťanom. Po návrate do Nemec- kom okupovaného Holandska spolupracoval v odboji s Corrie ten Boomovou. V roku 1953 odišiel študovať na WEC Missionary Training College do škótskeho Glasgowu, kde sa pripravoval na život misionára.

Po tom, čo sa Anne van der Bijl na piatom Svetovom festivale mládeže v komunistickej Varšave dozvedel o nedostatku Biblií v krajinách sovietskeho bloku, založil v roku 1955 misijnú organizáciu na podporu prenasledovaných kresťanov Open Doors (Otvorené dvere). Názov má vyjadrovať jeho presvedčenie, že modlitba môže otvoriť akékoľvek dvere. Podľa toho sa odvážny brat Andrew aj správal. Do Varšavy cestoval s kufrom plným kresťanskej literatúry. Po príchode zistil, že cirkvi za železnou oponou sú izolované a potrebujú povzbudenie. Fakt, že o Biblie je núdza, mu potvrdili aj kresťania v Československu, kam prišiel krátko po návšteve Poľska. Cítil, že má reagovať na Ježišove slová zo Zjavenia: „Bdej a posilňuj, čo ostalo, a malo umrieť. Lebo tvoje skutky nepokladám za dostatočné pred svojím Bohom.“ (Zj 3, 2)

Brat Andrew začal do krajín za železnou oponou pašovať Biblie a inú kresťanskú literatúru, vyučoval kresťanských vedúcich a mno-

hými spôsobmi (vrátane finančných) podporoval prenasledovaných kresťanov.

S autom plným Biblií sa v roku 1957 vydal cez Juhosláviu do Rumunska, kde ho na hraniciach zastavili colníci. Vedel, že ich neoklame, modlil sa k Bohu a niekoľko Biblií vytiahol tak, aby ich colníci videli. Ukázal im svoj pas a chcel vystúpiť, aby im otvoril kufor. Na jeho prekvapenie mu však colníci pas po zbežnom prezretí vrátili a vyzvali ho, nech pokračuje. Odvtedy sa zakaždým na hraniciach modlil modlitbu, ktorej sa začalo hovoriť „pašerácka“: „Pane, v kufri mám Písmo, ktoré chcem dať Tvojim deťom. Keď si chodil po zemi, otváral si oči slepým. Teraz Ťa prosím, aby si zavrel oči vidiacim. Nech colníci nevidia nič, čo by vidieť nemali.“ V tom istom roku sa so svojím svetlomodrým volkwagenom Beetle nabitým nelegálnymi Bibliami a inou kresťanskou literatúrou dostal až do Moskvy.

Svoje aktivity brat Andrew neobmedzoval iba na strednú a východnú Európu. V polovici 60. rokov minulého storočia (teda počas tzv. kultúrnej revolúcie, ktorá rozvrátila ekonomiku, zničila kultúrne dedičstvo a priniesla smrť miliónom nevinných obetí) navštívil komunistickú Čínu. Práve v tejto krajine dosiahlo v júni 1981 pašovanie Biblií organizované spoločnosťou Open Doors svoj vrchol. Dvadsať pracovníkov v noci zakotvilo pri čínskom pobreží, aby čakajúcim čínskym kresťanom odovzdali milión Biblií rozdelených do 232 balíkov, zalepených v špeciálnych vodotesných obaloch. Celý objem pašovaného materiálu vážil 232 ton. Túto akciu, ktorej sa hovorilo „operácia Perla“, nazval časopis Time „najväčšou operáciou svojho druhu v dejinách Číny“ a austrálski novinári hovorili o nej ako o jednej z najúspešnejších pašeráckych akcií 20. storočia. Brat Andrew taktiež prvýkrát v 60. rokoch priviezol Biblie na Kubu, kde v tom čase už vládu v rukách pevne držal Fidel Castro.

Pokračovanie v ďalšom dvojčísle.

Od zúfalstva k nádeji

„Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ (Jn 3, 16)

Mesiáš neprichádza do sveta ako kráľ, tak ako si to predstavoval židovský národ, ale ako ten, ktorého nikto nechcel ani len prijať. Narodil sa do maštale, ktorá odzrkadľuje hriechne srdce človeka. Prišiel na svet ako Baránok, ktorý sníma hriech sveta (Jn 1, 29), aby zachránil všetkých, ktorí v Neho uverili. Prišiel, aby priniesol nádej hynúcemu svetu. Nádej, ktorá nie je len chabým zbožným želaním. Nádej, ktorá dokáže odolať ohňu, skúškam a zúfalstvu.

Nádej je veľmi dôležitá vec. Pomáha nám počas veľkých skúšok alebo v časoch núdze. Dáva nám istotu, že Ježiš opäť príde, a hoci Ho teraz nemôžeme vidieť, jedného dňa Ho uvidíme tvárou v tvár, keď sa znova vráti na túto zem ako Pán pánov a Kráľ kráľov, aby so sebou zbral svojich verných.

A tak rozprávajme ľuďom okolo seba príbeh Vianoc! Rozprávajme o Ježišovi, ktorý sa narodil pod betlehemským svetlom. Rozprávajme, že svetlo nádeje opäť zasvietilo do temného sveta, aby prinieslo ľuďom nádej večného života. Lebo na Vianoce si pripomínáme, že sa nám narodil Spasiteľ, Kristus Pán. Ohlasujme túto dobrú zvesť všetkým, ktorí o Ňom ešte nepočuli, aj tým, ktorí o Ňom počuli, ale zatiaľ

neuverili. Zapalujme v ľudských srdciach iskierky nádeje: aby Božie svetlo presvecovalo temnotu dnešného sveta. Nech sú nielen naše domy a ulice nádherne vysvietené, ale nech sa svetlo Ježišovej lásky rozžiari v každom ľudskom srdci.

Očisťujme si v tento čas svoje srdce, aby sa v ňom mohol Ježiš znova narodiť, nech tohtoročné Vianoce budú pre nás skutočnou oslavou Boha a nech nás to vovedie do ešte väčšej vďačnosti za nezaslúžený dar Božej lásky a milosti – za Ježiša, ktorý prišiel na svet, aby ho zachránil a vykúpil, „aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život“ (Jn 3, 16).

Modlime sa za všetkých, ktorí zápasia v temnote, aby aj oni uvideli Kristovo svetlo a našli v Ňom odpočinok.

Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že si sa narodil do našich srdc. Ďakujeme Ti, že si prišiel na svet ako Baránok, ktorý sníma hriechy sveta a že sa znova vrátiš na zem ako Pán pánov a Kráľ kráľov. Daj nám vytrvalosť, aby si nás našiel v tento čas pripravených. Prebúdzaj v nás nádej, dávaj nám rásť vo viere a žehnaj naše ústa, aby sme mohli aj iným hovoriť o Tebe. Nech svetlo Tvojho Svätého Ducha svieti ako svieca v tme a osvetľuje cestu všetkým, ktorí sa cítia zúfali, stratení alebo zabudnutí. Za to sa modlíme v Tvojom mene, Ježiš. Amen.

Daniel Zajac, Michalovce

Vianočný pozdrav čitateľom

Advent k nám aj tento rok prišiel v ten najpravejší čas: iba nádejou totiž možno čeliť beznádeji. Výročne sa k nám vracia ako ozvena a s ním i viera, že nič sa nekončí, že to najdôležitejšie – to dobro, o ktoré sa snažíme – k nám ešte len príde. Aby duša našla smer a silu vykročiť, potrebuje svetlo. Tým svetlom je pre nás Ježiš Kristus. Boh prichádza k nám ako malý, nepoznaný, chudobný. Nie ako rozkaz, ale ako ponuka.

Potrebuje nádej, reagujúcu na aktuálne klony beznádeje. Nie márnú, ktorá nás načas odtrihne od spoločenskej úzkosti; ale večnú, pre-

nášajúcu až za horizont. Nádej, ktorá si poradí aj s epidémiou nenávisťi, vyklíčenou v mnohých podobách. Nádej, ktorá nás zachráni. Dá zmysel životu a silu žiť. Odstráni zlo, ktoré vyčerpáva, a vráti nás do pôvodného – ľudsko-Božieho – nastavenia. Vráti nás na štart. Tam, kde sme začali.

Tou nádejou je pre nás Ježiš Kristus. Učí nás, ako liečiť neprijatých prijatím; darovať zmysel života tým, ktorí ho už v ničom nevidia; dávať silu slabým a vytvárať priestor pre dobro. Lebo len to uchová svet a ľudské srdce.

Požehnané Vianoce a nový štart, čitatelia!

Redakčná rada Ohniska

Štyri cirkvi spolu

Brat Benjamín Uhrin z BJB, predseda ZEC-u, zorganizoval 28. 10. 2022 na Šachtických pri Banskej Bystrici spoločné stretnutie Rád cirkví, spolupracujúcich v Združení evanjelických cirkví (ZEC). Sú nimi: Apoštolská cirkev, Bratská jednota baptistov, Cirkev bratská a naša ECM. Z našej cirkvi sa zúčastnili traja zástupcovia vedenia cirkvi: Štefan Rendoš, Pavol Absolon a Milena Belková.

Úvodné biblické slovo mal brat Darko Kraljik (BJB) z 1. listu Korint'anom (1, 22 – 23), kde zdôraznil, že máme kázať ukrižovaného Krista. Jedine Kristus je Božou mocou na spasenie. Všetky cirkvi mali prezentáciu o svojej činnosti. Vždy po skončení prezentácie a diskusie sme sa za danú cirkev pomodlili. Zástupcovia cirkvi stáli v strede, ostatní ich obklopili a modlili sa za nich. A tak to pokračovalo. Bolo to veľmi povzbudzujúce a silné.

Stretnutie malo príjemnú atmosféru, zástupcovia cirkví sa mohli zdôveriť aj s tým, v čom sa im nedarí, čo musia riešiť, z čoho majú obavy... „Niektoré zbory stagnujú, až dožívajú. Niektoré idú dopredu a veľmi ožívajú. Je to mix. Záleží od vedenia zboru,“ zaznelo z úst zástupcu jednej z cirkví. Stretnutie bolo poučné v tom, že sa hovorilo, aké rôzne programy majú pre zakladanie zbo-

rov, obnovu zborov, pastorálnu starostlivosť o kazateľov a služobníkov a pod. To, čo mali všetky cirkvi spoločné, bolo, že im veľmi záleží na obnove zborov. Túžia po zdravých spoločenstvách, v ktorých budú mať členovia staršovstiev srdce pastiera. Všetky cirkvi potrebujú (budú potrebovať) nových kazateľov. Modlime sa, aby Boh povolal tých, ktorí budú hlásať Kristovo evanjelium, posilňovať zbory vo viere, a aby Boh dal pastierov podľa svojho srdca; takých, čo budú pásť rozumne a obozretne (Jer 3, 15).

Milena Belková

Už v minulosti som sa zúčastnil stretnutia Rád cirkví ZEC-u. Úprimne, až také podnetné chvíle som neočakával. Bol som však veľmi milo prekvapený. Za každú cirkev bola prezentácia činnosti; ale aj výziev, ktorým čelia. Zaujali ma programy, ktorými sa snažili revitalizovať spoločenstvá, pokiaľ dlhšiu dobu stagnovali: aby sa predišlo ich zatvoreniu alebo úpadku. Zaujmal ma taktiež program pastorálnej starostlivosti o pastоров a služobníkov. Išlo o duchovnú, ale aj psychologickú podporu; úžasné sociálno-diaconické programy a plány, ktoré robia cirkev „soľou zeme“, prinášajúcou chuť do komunity, v ktorej pôsobí. Potešujúcou skutočnosťou bol aj rast róm-ských spoločenstiev. Z našej strany bola odprezentovaná činnosť celocirkevných aktivít, na ktorých mohli byť evanjeliom zasahované deti aj dospievajúci, ale aj seniori. Som veľmi vďačný, že som sa nakoniec stretnutia vedení cirkví zúčastnil a mohol som „nazrieť“ do ich kuchýň – ako pracujú na tom, aby mohli v čase milosti rôznymi spôsobmi prinášať evanjelium medzi svojich blížnych.

Pablo Absolon

Rozhodovanie je súčasťou nášho života

V sobotu 15. októbra 2022 sa v Trnave konala mimoriadna Oblastná konferencia ECM, SO. Privítal nás na nej brat superintendent Štefan Rendoš. Konferencia má vždy dve časti: bohoslužobnú a rokovaciu. Aj táto konferencia sa začala bohoslužbou. Božím slovom na text z Evanjelia podľa Jána (14, 1 a 6) poslúžila sestra kazateľka Štefánia Sklenarová. Tu sú čriepky z jej uvažovania:

Rozhodovanie je súčasťou nášho života. Aj Ježiš často hovorí o rozhodovaní a rozlišovaní pomocou obrazov z bežného života. Rybári vyberali dobré ryby a zlé vyradzovali. Obchodník s perlamy vedel rozpoznať medzi mnohými perlamy tú najcennejšiu. Alebo človek, ktorý pri oraní poľa našiel niečo, a to niečo bol poklad. Biblia nám nedáva vždy presné pokyny na život, musíme sa rozhodovať priebežne, lebo do života prichádzajú rôzne situácie. Rozlišovanie je náročné, ale pre náš život nevyhnutné.

Boh nás stvoril slobodných. Križovatky sú plné príležitostí, ale aj nebezpečenstiev. Na svojej ceste niekedy aj zabľúdime. Keď sa nám stratí cieľ, musíme sa zastaviť. Na správne rozhodnutie je potrebný rozum, odborná znalosť, pevná vôľa, ale aj úsilie, aby sa rozhodnutie mohlo stať funkčným. Na svojej ceste ale nie sme sami: Ukazovateľ smeru je Pán Ježiš Kristus. On je Ten, ktorý vidí dopredu, ale aj dozadu, ale najmä do nášho srdca.

Nasledovali piesne spojenej chválospevovej skupiny z viacerých zborov: Peter Vaľo, Peter Mazúr, Pavol Absolon, Ľuboš a Timotej Tagajovci. Modlitbami bola ukončená bohoslužobná časť a prešlo sa k rokovaniu.

Bola vykonaná prezencia prítomných a voľba zapisovateľa. Brat Rendoš zhrnul niekoľko rokov

trvajúci proces pozorovania a rozsudzovania a oznámil výsledky hlasovania z Farských konferencií. Celosvetová United Methodist Church (Zjednotená metodistická cirkev) sa už dlhé roky nevedela rozhodnúť v niektorých dôležitých otázkach (napr. v otázke ordinácie LGBTI+ osôb žijúcich v manželstve, ktorá vychádza z liberálneho prístupu k Písmu). Bolo jasné, že skôr či neskôr dôjde k rozdeleniu UMC. Náš pohľad na manželstvo, ordináciu i iné hodnotové otázky, ktoré už roky rozdeľujú UMC, je jasne „tradičný“ a postavený na Svätom Písme tak, ako to až doteraz bolo vyjadrené v oficiálnom učení a sociálnych zásadách UMC.

V súčasnosti sa k metodistickému hnutiu hlási 80 miliónov veriacich po celom svete. Existujú rôzne vetvy, napríklad Free Methodist Church, Methodist Church of Great Britain a ďalšie, ktoré majú v rôznych krajinách rôzne dôrazy. Jednou z vetiev metodistického hnutia je práve United Methodist Church (UMC) s približne 13 miliónmi členov. UMC, ku ktorej doteraz slovenská ECM patrila, vznikla v roku 1968 spojením niekoľkých cirkví s wesleyánskym učením.

Ku Global Methodist Church (Globálnej metodistickej cirkvi; GMC) sa v súčasnosti pripája najmä v USA, ale aj v iných častiach sveta veľa metodistických zborov. Vzhľadom na to, že väčšina členov Oblastnej konferencie hlasovala za okamžitý odchod z UMC, 15. 10. 2022 sa slovenská ECM stala súčasťou celosvetovej GMC. Ako a prečo GMC vznikla a čo je jej poslaním, napísal kazateľ Keith Boyette, koordinátor GMC. Brat Keith pricestoval koncom októbra aj na Slovensko. O jeho návšteve a o poslaní GMC bude správa v ďalšom dvojčíse.

Príprava M. B.

Milé deti,

nepochybujem o tom, že máte radi Vianoce. Určite sa na ne veľmi tešíte. Možno sa najviac tešíte na darčeky alebo na nejaké obľúbené vianočné koláčiky. Alebo máte radi krásnu atmosféru a to, že sa stretnete s celou rodinou. Ako kresťania si ale Vianoce pripomíname najmä preto,

že sú pripomienkou narodenia Pána Ježiša. Ten príbeh asi dobre poznáte, ale niekedy je dobré si ho opäť pripomenúť. Nájdete ho v Biblii v Ev. podľa Matúša (1, 18 – 24). Potom môžete doplniť odpovede na tieto otázky:

Akú úlohu mal Pán Ježiš na zemi? V _____ ľud z ich _____ v.

Prečo sa to všetko stalo? Aby sa naplnilo _____ o.

Čo v preklade znamená meno Emanuel? _____.

Teraz si zoberte fixky alebo farebné ceruzky a vyfarbite obrázok podľa čísel.

Pripravila L. P.

Autor: RINGO	oker (čes.)	1	časť dela	nápadne	Pomôcky: apatit Nero koa, pora	South Africa Airlines	Agencia Nacional	chytalo	2	švajčiarska rieka
skrivilo					moderný spoločenský tanec					
pokľaknutie					čiernomorský prístav solmizačná slabika					
rafáčom oberala čuťoriedky							vystavuj účín. pary juhoamer. vták			
Pomôcky: Poro Anaa rara	otcova sestra čin, úkon					plemeno mesto na Filipínach				
auto (rus.)					staroindic. nárečie hmľa, opar (zastar.)					francúzsky atol v Polynézii
múčka z kurkumy					hodnotiaca komisia rímsky krutovládca					
Telový-chovná jednota			líščí brloh povrch piva				kód angličtiny otvor (anatom.)			
Pomôcky: Anapa Aara klar, hiát	španielsky cyklista	potreba na písanie klesol na zem				ľafa, aha nariekal (bás.)				
spevohra						symbol Slovanov opadané ovocie				
hrubý povraz					pytliak za-kladajúci oká papagáj					predmety na predaj
Adela (dom.)					fosforečnan vápenatý starorímsky peniaz					
hovorový súhlas			Aralské jazero				chránená oblasť spieval (bás.)			
otrávné látky			ovocná záhrada				okrasný vták mestská knižnica			
Hľa, Hospodin oznamuje až po končiny zeme. Povedzte dcére Siona: „(Znenie tajničky)!“						poľná hranica				
						čistý, jasný (nem.)				

Správne znenie tajničky z Ohniska september – október bolo:
Hospodin, postav mi k ústam stráž a hliadku k dverám mojich pier.

Blahoželáme k svadbe

Svoje ÁNO si povedali **Eva Bóková a Pavol Absolon** 24. 9. 2022 na nádvorí Starého zámku v Banskej Štiavnici za prítomnosti sobášiacich kazateľov Š. Rendóša a Ľ. Tagaja, a, samozrejme,

v prítomnosti svedkov a ďalších prítomných. Manželom Evke a Pavlovi prajeme, nech sa pre nich láska nikdy nestane frárou, vzájomná úcta nech im nezovšednie a porozumenie nevypchá. Na spoločnej ceste životom im prajeme Božie požehnanie.

Blahoželáme k narodeniu dieťaťa

Rodinka Martinky a Mareka zo zboru Trnava sa rozrástla o **Paulínku**, ktorá sa narodila 30. 9. 2022. Z jej narodenia sa tešia aj súrodenci Lukáško, Rebeka a Matúško. Celej rodine prajeme veľa zdravia a úsmevov. Šťastná rodina je krásny Boží dar.

Dary na Ohnisko (september – november 2022)

Helena Elizeušová 30 €
Anastázia Šariková 20 €
Berta Žišková 40 €
Alžbeta Zahradská 20 €
Ján Ďurík 100 €
Nemenovaný darca 45 €
Ďakujeme!

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
E-mail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Ohnisko vychádza päťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK821111000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Diakonia ECM je znovu zaregistrovaná na možnosť darovať 2 % z dane.

Tento rok sa činnosť Diakonie sústredila aj na pomoc odídencom z Ukrajiny, ktorí boli najmä v mesiacoch marec – máj ubytovaní v našich zboroch a v niektorých rodinách na Slovensku. Diakonia stále pomáha cez projekt UMCOR ľuďom na Ukrajine, ktorí sa pre vojnu ocitli v ťažkých podmienkach, a to nákupom potravín, liekov, hygienických potrieb a v posledných mesiacoch aj nákupom generátorov. Diakonia nezabúda ani na osamelých ľudí, ktorí sú na Slovensku a žijú v našom okolí.

Názov organizácie: Diakonia ECM

Sídlo: Panenská 10, 811 03 Bratislava

Právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti

IČO: 30858798

Pod'akovanie

Detská služba ECM organizovala 10. – 13. júla 2022 letný pobytový tábor (rodinný a detsko-dorastenecký) v Račkovej doline. Tábor sa mohol konať aj vďaka zdrojom z projektu ECM. Ďakujeme aj lekární Olmed za sponzorský dar: zdravotnícke vybavenie. Letný tábor sa bude na budúci rok konať 16. – 22. júla 2023 na ranči v Kráľovej Lehote-Svaríne.

Ohnisko 11 – 12/2022 (16. 12. 2022)

Redakčná rada:

Milena BELKOVÁ

Lenka PROCHÁZKOVÁ

Luboš TAGAJ

Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ